

sikkert dette andet, nemlig at det bliver ved det gamle. Jeg vilde have foretrukket, at Vædringsforslaget i Stedet for havde lydt paa, at denne Del af § 60 udgik, saa at vi slet ikke blandede os i det Forhold. Det er et gammelt hæddbundet Forhold, hvor der ikke er Tale om, at der foreligger noget, som kunde minde om Bestikkelse eller lignende med Hensyn til Skipperen. Det er Maaden, hvorpaa det gennem mange Aar har været ordnet, at Skipperen modtager en Del af sin Løn. Jeg vilde have foretrukket, at denne sidste Del af Paragraffen fuldstændig var udgaaet, men er ogsaa tilfreds med det, der er opnaaet, nemlig Tilføjningen „naar ikke andet er vedtaget.“ — Vædringsforslagene under Nr. 7, 8 og 9 ere ligeledes Realitetsændringer. Det ene bestemmer nærmere, hvad en Kaptejn, som skal blive tilbage paa Strandingsstedet, skal have i Godtgørelse derved, i Stedet for Lovforslagets meget vage Bestemmelse om, at han skal have „en passende Godtgørelse“. Det andet Vædringsforslag har ogsaa sin store Betydning, det, at Maskinmesteren kan forlange og derefter Kaptejnen ikke nægte, at der tages Syn paa Redler eller Maskinen, og endelig det tredje, der værner noget om Mandskabets Ret til ikke at blive gjort til Genstand for urigtig og uretfærdig Anvendelse af Skipperens Myndighed til at affebilde en Mand paa Grund af Uduelighed.

Jeg skal derefter omtale de 4 Vædringsforslag, som jeg har været med til at stille. Det første, som det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Beth) og jeg have stillet under Nr. 6. (Afskydelse af Mølggaard-Nielsen). Jeg synes opmærksom paa, at i Vædringsforslagslisten paa det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) nævnt som Medforslagsstiller, men som det fremgaar af Betænkningen, er det en Trykfej, der skal staa det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds. Dette Vædringsforslag under Nr. 6 lyder altsaa saaledes: „Har han“ — det er Skipperen, der er Tale om i denne Paragraf — „erhverbet Part i Skibet som Betingelse for at kunne blive dets Fører, kan han, for saa vidt Afstedigelsen ikke er en Følge af grov Forseelse eller Forsømmelse, af Alder eller Sygdom, forlange, at Medrederne indløse hans Part efter Lovligt Skøn“. Maa jeg i Forbigaaende bemærke, at her staa i Vædringsforslaget „Forseelse“ og ikke „Fejl“, saaledes som Lovforslaget ellers udtrykker sig. Jeg vilde have anset det for vel saa heldigt, om her helt igennem havde staaet Tale om Skipperens Forseelse, hvor der var Tale om, at han var forpligtet til at erstatte al Skade,

der sker ved hans Forseelse i Stedet for, at Forslaget bruger Udtrykket „Fejl“. Jeg tror, at Ordet „Forseelse“ bedre vilde have ramt det, hvorom her er Tale, men det har paa den anden Side ikke været af den Betydning, at jeg har villet stille noget Vædringsforslag om en saadan Rettelse. Dette Vædringsforslag gaar altsaa ud paa, hvorledes man skal forholde sig, naar en Skipper har erhvervet Part i Skibet for at faa dette Skib at føre. Det er jo et meget hyppig forekommende Tilfælde omkring i Søstæderne, og den almindelige Maade, hvorpaa slige Partrederier blive ordnede, at en Mand, f. Eks. en Strymand, der har faaet en Tid, lagt sig nogle Penge op, eller en Skibsfører, som har en lille Kapital, hvormed han vil sætte sig selv i Vej, erhverver Part i et Skib og under den Betingelse, den Forudsætning, at han skal være Skibets Fører. Naar nu Søloven her foreslaar, at Skipperen til enhver Tid kan affebidges, mener jeg, det vil under mange Omstændigheder kunne medføre alt for store Ubilligheder og Uretfærdigheder mod den Skibsfører, der paa den Maade har anbragt sin Kapital for at faa dette Skib at føre, og dette er ikke nogen særlig ny eller radikal Tanke. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, hvad der, saa vidt jeg huffer, ogsaa staa i Betænkningen, at det samme gælder i den tykke Søret, saa det maa være os en Betryggelse for, at det ikke maa være noget saa forfærdelig samfundsomstyrrende. Men dernæst er det ogsaa en meget gammel Tanke, idet den findes i Christian den femtes danske Lov. Det hedder i de udførlige Motiver til Sølovsforslaget, at om Skipperens Afstedigelse findes der ingen Bestemmelser i vor Lovgivning; man maa her holde sig til almindelige Retsgrundsætninger og visse Konsekvenser fra Loven af 1866 om Disciplin i Handelskibe. Jeg vil naturligvis ikke i mindste Maade indlade mig paa en juridisk Disput med den ærede Ordfører, men jeg har set andre Jurister, som mene, at endnu gælder om denne Sag Danske Lovs 4de Bog. Ligesom Danske Lovs 4de Bog i de fleste Ting er Grundreglen for, hvad der for Tiden gælder om Søret her i Landet, saaledes findes Reglen herom i 4—1—34. Jeg vil f. Eks. gøre opmærksom paa, at Auditor Jürgensen, som har udgivet Lovleksikonet, mener, at dette er den gældende og den eneste gældende Bestemmelse om dette Forhold. Den lyder saaledes: „Hvis Mederne befinde raadeligst at affætte en Skipper, da skal det ske med samtliges Vilje og Samtykke; men kan de ikke derom enes, da skal